

Sygn. akt

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 29 sierpnia 2014 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 29 sierpnia 2014 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. J. prawo do ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,

II. stwierdza, iż organ rentowy ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w przyznaniu prawa do przeliczenia świadczenia.

Sygn. akt VU 3040/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 29 sierpnia 2014r., znak (...) odmówił wnioskodawcy J. J. przyznania emerytury w oparciu o art. 55 ustawy emerytalnej, ponieważ wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o emeryturę przed 31 grudnia 2008r. – decyzją z dnia 28 sierpnia 1996r. przyznano wnioskodawcy prawo do emerytury i podjęto wypłatę świadczenia od 01 lipca 1996r..

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu emerytury na nowych zasadach określonych w art.55 ustawy emerytalnej. W uzasadnieniu odwołania podniósł, iż jest osobą urodzoną przed 1949r., do dnia dzisiejszego kontynuuje zatrudnienie i zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 04 lipca 2013r., sygn. II UZP 4/13 przysługuje mu emerytura liczona na nowych zasadach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując w całości treść zaskarżonej decyzji i argumenty w niej przedstawione. Dodatkowo organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca jest uprawniony do dwóch emerytur; pierwsza przyznana po rozpatrzeniu wniosku z dnia 10 czerwca 1996r., decyzją z dnia 05 lipca 1996r. od

01 marca 1996r., tj. za okres 3 miesięcy poprzedzających miesiąc zgłoszenia wniosku; druga emerytura przyznana decyzją z dnia 24 października 2012r. od 01 października 2012r., której wypłatę organ rentowy podjął jako świadczenie korzystniejsze.

Sąd ustalił:

J. J., urodzony (...). Decyzją z dnia 05 lipca 1996r. na podstawie przepisów ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin przyznano wnioskodawcy od 01 marca 1996r. za okres 3 miesięcy poprzedzających miesiąc zgłoszenia wniosku o emeryturę, której wypłatę zawieszono. Decyzją z dnia 28 sierpnia 1996r. podjęto wypłatę emerytury od 01 lipca 1996r..Następnie decyzją z dnia 24 października 2012r. przyznano wnioskodawcy emeryturę od 01 października 2012r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Organ rentowy podjął wypłatę tej emerytury jako świadczenia korzystniejszego. Podstawę wymiaru emerytury stanowiła podstawa wymiaru wcześniej przyznanej emerytury.

Wnioskiem z dnia 04 sierpnia 2014r. wnioskodawca zwrócił się do organu rentowego o ponowne przeliczenie przysługującej mu emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej, z uwzględnieniem treści uchwały SN z dnia 19 marca 2014r. i 4 lipca 2013r..

W odpowiedzi na powyższy wniosek organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 29 sierpnia 2014r. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury na podstawie cytowanego artykułu, gdyż wystąpił on z wnioskiem przed 31 grudnia 2008r..

Dowód: akta ubezpieczeniowe t. I- decyzja z dnia 05 lipca 1996r., k. 31; decyzja z dnia 28 sierpnia 1996r., k. 53; t. III- decyzja z dnia 24 października 2012r., k. 7; t. IV- decyzja z dnia 29 sierpnia 2014r., k. 3.

Sąd zważył:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 j. t.) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53. Art. 55 generalnie stanowi o trzech przesłankach: musi być spełniona przesłanka z art. 27 (wiek emerytalny 65 lat dla mężczyzn i 25 lat pracy), kontynuowanie ubezpieczenia po osiągnięciu 65 lat i wystąpienie z wnioskiem o przyznanie emerytury po 31 grudnia 2008r..W ocenie Sądu, wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki do ustalenia wysokości emerytury w oparciu o art. 55 ustawy emerytalnej: spełnił przesłanki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, pozostawał w zatrudnieniu po osiągnięciu 65 lat i złożył wniosek o przyznanie emerytury w powszechnym wieku 08 października 2012r., czyli po dniu 31 grudnia 2008r.. Kwestia regulacji wynikającej z art. 55 była wielokrotnie przedmiotem orzekania przez Sąd Najwyższy. W jednym z najnowszych orzeczeń Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2014r., sygn. akt I UK 27/14, LEX nr 1537287 Sąd przyjął, że jeżeli istnieje możliwość obliczenia emerytury przysługującej ubezpieczonemu na podstawie art. 27 (urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949 r.), który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego oraz z wnioskiem o przyznanie emerytury wystąpił po dniu 31 grudnia 2008 r., organ rentowy jest zobowiązany obliczyć należne mu świadczenie emerytalne zarówno według dotychczasowych zasad (art. 27 w związku z art. 53), jak i według nowych zasad (art. 26 w związku z art. 55), a następnie przyznać mu emeryturę w wyższej wysokości (art. 55 w związku z art. 100 ust. 1 ustawy).

Przedstawione w powyższym wyroku orzeczenia wskazują na kierowanie się przy wykładni art. 55 ustawy brzmieniem przepisu, z dostrzeżeniem, że nie wynika z niego, by wniosek o emeryturę w powszechnym wieku musiał być pierwszym wnioskiem o świadczenie. Traktuje się także zawartą w nim regulację jako uprawnienie do przeliczenia emerytury przyznanej i wypłacanej na podstawie art. 27 ustawy przez wszystkich ubezpieczonych, którzy nadal, po uzyskaniu

statusu emeryta, opłacają składki na ubezpieczenie społeczne emerytalne i rentowe, przez co pomnażają swoje konto, pod warunkiem jednak, by wystąpili z wnioskiem o emeryturę nie wcześniej niż po dniu 31 grudnia 2008 r., czyli by nie mieli ustalonego prawa do emerytury przed wskazaną datą niezależnie od faktu przejścia na emeryturę wcześniej lub w niższym wieku emerytalnym.

W art. 55 chodzi nie o przyznanie kolejnej emerytury, lecz o obliczenie według innych zasad emerytury już nabytej po spełnieniu warunków z art. 27 ustawy i przyznanej na wniosek złożony po dniu wskazanym w tym przepisie. Jest to zatem to samo świadczenie, tylko w inny sposób przeliczane, w oparciu o inny artykuł. Błędne jest zatem twierdzenie organu rentowego, iż wnioskodawca wystąpił z wnioskiem przed 31 grudnia 2008r., bowiem decyzją z dnia 28 sierpnia 1996r. przyznano mu prawo do emerytury. W art. 55 chodzi o wystąpienie z wnioskiem po wskazanej w nim dacie o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym, niezależnie od wcześniej złożonych wniosków.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego w pkt. I wyroku zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 29 sierpnia 2014 r., znak (...) w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy J. J. prawo do ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;

W punkcie II wyroku, Sąd stwierdził, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia. Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - stanowi, że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności. Zgodnie z art.118 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji.

W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego – art.118 ust.1 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy ponosi odpowiedzialność bo jest to błąd w interpretacji prawa, nawet gdy mogą zachodzić wątpliwości interpretacyjne co do danego przepisu. W tym stanie rzeczy, Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku;